
Sant Domingo

Autor:

Data de publicació: 22-04-2019

La Fundació de la Ciutat de Santo Domingo, va implicar un procés molt llarg que va començar a l'any de 1496, quan Bartomeu Colom va triar el lloc on va entendre, per la seva ubicació geogràfica ja més es trobava pròxim a una mina d' or a la comunitat de Haina .

El 1498, gran part de la comunitat de l'illa batejada per Colom com Illa Bella, es va traslladar de lloc amb el germà de l'Almirall i es va fundar la Nova Isabela.

En fer l'aixecament majoritàriament de fusta i palla, en el que avui es coneix com a Vila Duarte, posteriorment el 1502 per ordre de l'urbanista Nicolás d'Ovando, es va traslladar de nou a la part que avui ocupa.

La Fundació de la Ciutat de Santo Domingo, va implicar un procés molt llarg que va començar a l'any de 1496, quan Bartomeu Colom va triar el lloc on va entendre, per la seva ubicació geogràfica ja més es trobava pròxim a una mina d' or a la comunitat de Haina .

El 1498, gran part de la comunitat de l'illa batejada per Colom com Illa Bella, es va traslladar de lloc amb el germà de l'Almirall i es va fundar la Nova Isabela.

En fer l'aixecament majoritàriament de fusta i palla, en el que avui es coneix com a Vila Duarte, posteriorment el 1502 per ordre de l'urbanista Nicolás d'Ovando, es va traslladar de nou a la part que avui ocupa.

Alguns historiadors assenyalen, en la versió que es va deure a una forta plaga de formigues, altres fan al·lusió a huracans, altres justifiquen la millor facilitat d'accés cap als poblats del Cibao, permetent a les persones no haver de creuar el riu Ozama, que era en aquest llavors molt cabalós.

El Avançat senyor Bartolomé Colom, germà de l'Almirall Cristòfor Colom, va fundar la ciutat de Santo Domingo en la marge oriental del Riu Ozama en una data que encara avui genera controvèrsia.

Els historiadors no s'han posat d'acord en l'origen del nom de la ciutat. Una de les versions més acceptada és la del fill menor de l'Almirall, Hernando Colón, qui en la biografia que va escriure del seu pare diu que el nom de la ciutat va ser donat en honor al seu avi, que es deia Dominicus Colom.

Alguns historiadors assenyalen 1496, altres 1497 i 1498 com l'any de la fundació, l'origen també és objecte de polèmica, perquè per a alguns va ser la troballa d'unes mines d'or el motiu i per altres el romanç d'un soldat aragonès amb una cacica anomenada Catalina.

Fet irrefutable és que des de La Isabela, la primera vila del Nou Món, van sortir les primeres expedicions que Colom va organitzar per endinsar-se en l'illa a la recerca d'or, la qual cosa va derivar en nous assentaments a la terra nova.

Una publicació del Centre per a la Història de les Obres Públiques i Urbanes (CEHOPU), que cita l'historiador Josep Chez Txec a l'edició "Alba i Ocàs de la Vila de Sant Diumenge", relata:

"A finals de 1493 es va aixecar la Isabela, primer municipi del Nou Món. Poca vida va tenir aquesta població ja que el descobriment al sud del territori d'unes mines d'or pròximes al riu Haina va fer que la colonització es traslladés cap a aquesta zona meridional. Aquí, a l'agost de 1497 s'alçà el primer de dos assentaments que tindria la ciutat. Tot i que la data de fundació de Sant Domingo no està provada documentalment si sabem que va ser Bartomeu Colom qui l'erigeix, donant-li el nom bé per haver arribat a ella un dia de diumenge o en memòria del pare dels Colom que així es deia ".

Destruïda per huracà que va assolar la metròpoli al juliol de 1502 la ciutat va ser traslladada a la marge occidental per Fra Nicolás d'Ovando, el Governador de l'Espanyola.

La ciutat de Sant Domingo rep del rei espanyol Fernando de Castella, el 7 de desembre de l'any 1508, el blasó de Ciutat Primada d'Índies, servint aquesta com a model per a l'edificació d'altres ciutats colonials a Amèrica, construint-hi les edificacions més rellevants de la Colònia, dins de les quals podem citar la Fortalesa Ozama, la qual va esdevenir la primera edificació militar del Nou Món; l'Hospital Sant Nicolau de Bari, primer de les Amèriques.

Ja per l'any de 1521 la ciutat havia iniciat la construcció de la que seria la primera catedral de les Amèriques, a la qual li van atorgar el títol de Catedral Metropolitana i Primada de les Índies, convertint-se en el centre de la Cristiandat de tot l'hemisferi .

Al 1538 es va fundar la primera universitat d'Amèrica amb el nom de Sant Tomàs d'Aquino, fet que acompanyat d'una gran activitat intel·lectual va donar principi al fet que Sant Domingo fos coneguda com l'Atenes del Nou Món, convertint-se en un dinàmic centre cultural i en el bressol de totes les expedicions que es van dur a terme en el Continent Americà.

L'àrea on va ser edificada la ciutat de Santo Domingo a l'any 1502 és anomenada Zona Colonial i conserva moltes de les seves construccions en bon estat , gràcies als treballs de manteniment i restauració que diferents governs dominicans s'han realitzat.

Ovando va fer el traçat urbà de la ciutat, que va incloure un conjunt de carrers i edificacions militars, civils i religioses. Els cronistes expliquen que el llavors Comendador de Lares va dissenyar el primer carrer d'Amèrica, Les Dames, i el primer fortí, la Torre de l'Homenatge.

L'empresa urbanística va ser monumental llavors. D'Europa van arribar mestres de la construcció de gran prestigi, a més de albaniles experimentats. Ovando havia arribat a l'illa amb missions expressos dels Reis Catòlics que incloïen la restauració dels privilegis que el destituït governador Bobadilla havia tret a Colom i els seus germans, que van ser enviats engrillados a Espanya. El nou governador va arribar a l'illa amb 2500 espanyols, en part nobles i cavallers, 1 grup humà de molta millor qualitat que els emigrants dels viatges anteriors a Índies, diu Chez Txec.

Durant els primers anys d'Ovando, Santo Domingo va aconseguir tal esplendor que se li comparava amb les més belles ciutats espanyoles. Rodrigo de Liendo va ser un dels mestres, que va aixecar entre altres obres el Monestir de Sant Francesc i la Església de la Mercè.

La zafra va incloure la seu del cabildo, les esglésies de Santa Bàrbara, Sant Santón, Sant Miquel i Sant Carles, i illes de cases en què acurats paletes van treballar sense descans.

El 7 de desembre de 1508 la ciutat de Santo Domingo va rebre mitjançant una cèdula reial el seu escut d'armes . Un any més tard, en 1509, la Corona Espanyola va designar a un fill de l'almirall Colom, Diego Colón, governador de l'illa. Aquest havia heretat els títols de virrei i governador de les terres descobertes. Amb el fill del descobridor va arribar a la ciutat la seva esposa, Donya Maria de Toledo, qui pertanyia a una de les famílies més influents d'Espanya en l'època. Després farien història dels passejos de Donya Maria amb la seva cort de senyores per el carrer Les Dames. La residència de tots dos, l'Alcàsser de Colom, conserva part del seu mobiliari original.

Sant Domingo va ser la més important ciutat de la colònia espanyola al Nou Món, i després de la Independència Nacional, el 27 de febrer de l'any 1844, va passar a ser la capital de la nova República Dominicana i seient del seu govern , segons resa en l'article No. 6 de la Constitució d'aquest any.

El 8 de gener de 1936 va ser canviat el seu nom, d'una manera il·legal, pel de Ciutat Trujillo, segons la llei No. 1067 votada pel Congrés de la República, motivada per apetències personals del President dictatorial d'aquest llavors, Rafael Leónidas Trujillo Molina, sent restituit novament després de l'ajusticiament d'aquest, en l'any 1961 i adquirint el títol de Bressol d'Amèrica.

Monestir de Sant Francesc (Santo Domingo)

Monestir de Sant Francesc

Patrimoni de la Humanitat de la Unesco

Ruïnes del Monestir de Sant Francesc.

Coordenades

18 ° 28'22 "N 69 ° 53'12" O Coordenades : 18 ° 28'22 "N 69 ° 53'12" O

país

República Dominicana

tipus

cultural

criteris

ii, iv, vaig

N. ° identificació

526

regió

Amèrica Llatina i

Carib

Any d'inscripció

1990 (XIV sessió)

[[Editar dades a Wikidata](#)]

El Monestir de Sant Francesc de la ciutat de Santo Domingo és una de les ruïnes més importants de la República Dominicana . Es troba ubicada a la Ciutat Colonial de Santo Domingo i va ser declarada com a Patrimoni de la Humanitat.

índex

- 1Historia
- 2Galeria
- 3Vegeu també
- 4Enllaços externs

Història

El Monestir de Sant Francesc va ser una de les meravelloses obres de Nicolás d'Ovando , el qual va iniciar la seva construcció quan de l'arribada dels pares franciscans, en 1508 i va ser conclòs en 1560 . Va ser el primer monestir de l'Nou Món , temps després, va ser castigat per un huracà.

La part principal de l'església és iniciada per Liendo en 1544 sobre un turó i acabada el 23 de juliol de 1556 . En 1586va ser saquejada pel pirata anglès Francis Drake , i després s'inicia novament la seva reparació, la qual va ser acabada en 1664 , però segons els historiadors, en 1673 i 1751 , es produeixen dos terratrèmols, els quals van causar danys a l'arquitectura del Monestir de Sant Francesc.

Segons els historiadors, a l'entrada principal del monestir va ser sepultat Alonso d'Ojeda . Temps després, van ser traslladats les seves restes a l'ex Convent Dominico el 12 de octubre de 1942 , al mateix lloc on van ser trobats en 1892 . També van ser trobats les restes de Bartomeu Colom .

Durant la Batalla de Pal Clavat, contra els francesos, es va iniciar la seva destrucció i assetjats a la ciutat van emplaçar una peça d'artilleria sobre el sostre en 1805 i en 1809 és tallada la volta, i en el seu lloc és col·locada una esplanada de fusta amb un canó que al segon tret es va desplomar amb tot el sostre.

Durant la dominació dels haitians 1822 - 1844 , en 1831 aquests es porten les pedres i detalls arquitectònics i en 1847 es tornen a emprar en les parets com a material de construcció.

Durant el pas del cicló Sant Zenón en 1930 , es destrueix gran part de l'edifici i en 1940 es va instal·lar allí el leprocomio i el manicomi Pare Billini. Les campanes de Sant Francesc són les que llancen el ronc lament del campanar de Santa Bàrbara.

Als voltants del Monestir de Sant Francesc, encara existeixen ruïnes de la capella de la Tercera Ordre de Garay o de Maria de Toledo. A través del seu tina, es distribueix en totes les canonades l'aigua als habitants de la Zona Colonial , fins i tot va ser el primer aqüeducte de la ciutat. Actualment, aquestes ruïnes són utilitzades per a esdeveniments socials i culturals i és cuidada i protegida per llei i per la Comissió Nacional Permanent de Efemèrides Pàtries de la República Dominicana.

Galeria

ala lateral

Interior de la nau principal

Entrada principal

Vista posterior de la nau principal

Interior de l'ala lateral

El primer mapa detallat de l'illa de Santo Domingo

Mapa de l'Espanyola conservat a Bolonya, ca. 1516. Format de l'original: 43 x 29,5 cm. Imatge cortesia del web First Blacks of the Americas

Com era l'illa de Sant Diumenge just després de la conquesta espanyola, a principis del segle XVI? De les poquíssimes imatges que es conserven d'aquella època, crida l'atenció un mapa bastant detallat que mostra els principals rius i accidents geogràfics així com totes les poblacions amb església cristiana.

El mapa no té data ni signatura però s'ha atribuït a Bartomeu Colom , germà de l'almirall Cristòfor Colom i primer governador ('avançat') de l'illa Espanyola, antic nom de Sant Domingo.

En realitat es tracta de no un sinó dos mapes molt semblants, tots dos manuscrits. El més antic es troba inserit al final d'un exemplar de les Dècades del Nou Món de Pietro Martire d'Anghiera , obra publicada a 1511. Aquest exemplar es conserva a la Biblioteca Colombina de Sevilla i es conserva amb tant zel que no he estat capaç de trobar cap imatge d'ell, ni a internet ni en obres impreses.

L'altre mapa, dibuixat sobre pergamí, està inclòs en un altre exemplar de la mateixa obra però d'una edició posterior, de 1516. Aquest es troba a la Biblioteca Universitària de Bolonya (Itàlia) i sí que s'han publicat algunes imatges. La imatge més nítida de l'original és la que obre aquesta entrada però és difícil llegir-hi els noms d'algunes poblacions. Per sort, el 1929 es va publicar una monografia sobre aquest mapa acompanyada d'un facsímil en el qual s'aprecien els detalls amb tota claredat; i aquesta obra està ara disponible en Archive.org .

He pres vista parcial del facsímil de 1929, fent zoom sobre cadascuna de les cantonades de l'illa. Es poden veure les imatges fent clic en cadascuna de les miniatures d'aquí baix.

Bibliografia consultada:

Carlo Frati (1929), El mapa més antic de l'illa de Santo Domingo (1516) i Pedro Martir d'Angleria, Leo S. Olschki Editore. Traducció de R. Ciferri.

Maria Teresa di Palma (1992), "Plate D-XXIV" in Gianni Eugenio Viola (ed.),Columbian Iconography, pp. 480-481.